

РЕШЕНИЕ

№ 178

гр. Шумен, 25.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XI-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ростислава Янк. Георгиева

при участието на секретаря И.Й.Д.
като разгледа докладваното от Ростислава Янк. Георгиева Административно наказателно дело № 20233630200722 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №23-0001223 от 24.11.2022 год. на и.д. Директор на Регионална дирекция „АА“, гр.Варна, с което на Р. Д. Ю., с ЕГН*****, с постоянен адрес: ***** е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.179, ал.6, т.1 от ЗДвП. Жалбоподателят моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание не се явява лично и не изпраща представител. От името на упълномощен представител е депозирано писмено становище, в което излагат становище по съществото на спора.

За Директора на Регионална дирекция „АА“, гр.Варна - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, в съдебно заседание не се явява представител.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните правни съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Р. Д. Ю. на 03.11.2022 год. управлявал товарен автомобил от категория №2, марка „Мерцедес“, с рег.№РВ7021ТХ, собственост на „Нов Шанс-2012“ ЕООД, като се движел по Републикански път II-73 в посока от с.Ивански към гр.Шумен. В района на 1 км. след с.Ивански около 09.30 часа бил спрял за извършване на рутинна проверка от служители при РД „АА“, гр.Шумен, при която било констатирано, че водачът извършва превоз на товари за собствена сметка с маршрут гр.Куклен-гр.Добрич, като в момента на проверката е бил без товар. В същото време било установено, че водачът извършва обществен превоз на товари с технически неизправно ППС, тъй като осветителя на задния регистрационен номер от ляво е бил с дефектен светлинен източник.

За констатираното нарушение на 03.11.2022 год. на Ю. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение с бланкетен номер №326119. Актосъставителят е посочил, че с описаното деяние от страна на жалбоподателя са нарушени разпоредбите на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, във вр. с чл.101, ал.4 от ЗДвП, във вр. с Приложение 5, част I, т.4.7.1, буква „б“ от Наредба №Н-32 от 16.12.2011 год. на МТИТС. Актът е бил предявен на жалбоподателят, но последният е отказал да подпише акта, като отказът му е удостоверен с подписа на свидетеля Б.Г.И. от гр.Варна. Въз основа на така съставения на жалбоподателя акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка било издадено наказателно постановление №23-0001223 от 24.11.2022 год. на и.д. Директор на Регионална дирекция „АА“, гр.Варна, с което на Р. Д. Ю., с ЕГН*****, с постоянен адрес: ***** е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.179, ал.6, т.1 от ЗДвП.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя З. Д. Ю. и от присъединените на основание чл.283 от НПК писмени доказателства.

Съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетеля З. Д. Ю., доколкото същият е участвал в извършената проверка на жалбоподателя и лично е възприел посочената в акта техническа неизправност по превозното средство. В същото време показанията му са последователни, непротиворечиви и кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка по отношение на описаното в наказателното постановление наказание съдът приема, от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни, като съгласно нормата на чл.101, ал.4 от ЗДвП неизправностите и тяхната класификация се определят с наредбата по чл.147, ал.1 от същия закон.

Дали една неизправност е опасна, значителна или незначителна се преценява съгласно предвидените изисквания в Наредба №Н-32 от 16.12.2011 год. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. По смисъла, вложен в част I, т.4.7.1, б. “б” от Методиката за извършване на периодичен преглед

за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства /Приложение №5 към Наредбата/ дефектния светлинен източник се явява неизправност в осветителя на задния регистрационен номер.

В настоящия случай от материалите по делото се установява, че по време на извършване на проверката осветителя на задния регистрационен номер от ляво на управляваното от жалбоподателя превозно средство е бил с дефектен светлинен източник. В подкрепа на този извод са събраните в хода на производството гласни доказателства чрез разпита на свидетеля З. Д. Ю., които свидетелства, че при визуалния оглед на превозното средство лично е възприел констатираната неизправност, като е установил, че лявата крушка на осветителя на задния регистрационен номер не свети, като е изготвил и снимков материал. В тази връзка съдът съобрази и обстоятелството, че жалбоподателят не е изложил възражения при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, въпреки, че е отказал да го подпише, като пред свидетеля Ю. лично се е уверил, че крушката не свети, но е заявил, че същата може да е изгоряла и по време на движение, като категорично е отказал и да я смени по време на проверката. При преценка на това възражение съдът съобрази и разпоредбата на чл.101, ал.1 от ЗДвП, която предвижда задължение за водача при възникване по време на движение на повреда или неизправност в пътно превозно средство, която застрашава безопасността на движението, да спре и да вземе мерки за нейното отстраняване. В същото време обаче посочената разпоредба предвижда задължение, което водачът следва да изпълни по своя инициатива, като същото не заличава факта на извършеното от него нарушение и не води до оневиняване на водача.

Нарушението е описано по ясен и категоричен начин и в акта за установяване на административно нарушение, а съгласно разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тази връзка съдът не кредитира твърдението на жалбоподателя и процесуалният му представител, изложено в жалбата и в представеното по делото писмено становище, че от описанието на нарушението не става ясно в какво се изразява самото нарушение. Имайки предвид квалификацията на техническата нередност, посочена в част I, т.4.7.1, б. "б" от Методиката за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства /Приложение №5 към Наредбата/ дефектния светлинен източник се явява неизправност в осветителя на задния регистрационен номер. Ирелевантно е дали този светлинен източник е изгорял или премигващ.

А с оглед на всичко изложено съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна нарушението, посочено в обжалваното наказателно постановление, доколкото на 03.11.2022 год. е извършвал превоз на товари с технически неизправно ППС, което е било с дефектен /несветещ/ светлинен източник в ляво на осветителя на задния регистрационен номер. Същото представлява нарушение на разпоредбата на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, доколкото се квалифицира като техническа неизправност по смисъла вложен в разпоредбата на чл.101, ал.4 от ЗДвП, във вр. с част I, т.4.7.1, б. "б" от Приложение №5 към Наредба №Н-32 от 16.12.2011 год. за периодичните

прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.

Деянието е извършено с вина под формата на непредпазливост, доколкото водачът дори да не е знаел, че управлява технически неизправно МПС е бил длъжен преди да поеме управлението над автомобила да се увери, че същото е технически изправно с функциониращи агрегати и системи по него, в това число и светлини.

Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е издирил и приложил и съответната санкционна разпоредба. За посоченото нарушение административно-наказателната разпоредба на чл.179, ал.6, т.1 от ЗДвП предвижда наказание "глоба" в размер на 50 лева за водач, който управлява технически неизправно пътно превозно средство, при констатирани незначителни неизправности.

При определяне на наказанието административно-наказващият орган се е съобразил с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН като е определил същото в абсолютния, предвиден в закона размер от 50.00 лева.

Съдът не кредитира твърденията на жалбоподателя, че нарушението следва да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. В тази връзка, въпреки, че в самото наказателно постановление не са изложени мотиви в този смисъл, съдът напълно споделя изложения в тази насока извод на административно-наказващият орган. Правилно е било преценено, че с оглед характера на нарушението в настоящия случай нормата на чл.28 от ЗАНН не може да бъде приложена. Описаното в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление нарушение крие сериозен риск за останалите участници в движението по пътищата, доколкото несветещите или дефектни светлини, особено при движение в тъмната част на денонощието води до невъзможност моторното превозно средство да бъде забелязано и крие сериозен риск за ПТП. В същото време несветещата светлина на осветителя на регистрационния номер води до невъзможност при извършване на нарушение превозното средство да бъде правилно идентифицирано. Нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, поради което и същото не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла, вложен в разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. В тази връзка съдът намира, че законодателят, именно с оглед по-ниската степен на обществена опасност на деянието, изразяващо се в управление на превозно средство с техническа неизправност, която може да се квалифицира като незначителна е определил и значително по-нисък размер на предвидената за това нарушение санкция.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно-наказващият орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на [чл.63д, ал.1 от ЗАНН](#), в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Според нормата на [чл.143, ал.3 от АПК](#), когато съдът отхвърли

оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл.63д, ал.3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /какъвто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, както и че наказателното постановление е било потвърдено изцяло, намира, че размера на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено изцяло.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-0001223 от 24.11.2022 год. на и.д. Директор на Регионална дирекция „АА“, гр.Варна, с което на Р. Д. Ю., с ЕГН*****, с постоянен адрес: ***** е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.179, ал.6, т.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Р. Д. Ю., с ЕГН*****, с постоянен адрес: ***** да заплати на Регионална дирекция „АА“, гр.Варна сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсулско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____